

9 Δεκεμβρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΜΙΧΑΗΛ,

Εφεσείων - Εναγόμενος,

v.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,

*Εφεσίβλητου - Ενάγοντα.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 9189)*

Αυτοκινητικό ατύχημα — Είσοδος σε κύριο δρόμο από πάροδο — Στροφή αριστερά ιδιωτικού αυτοκινήτου από πάροδο σε κύριο δρόμο — Σύγκρουση με φορτηγό στον κύριο δρόμο που έστριβε αριστερά στην πάροδο 1.30 μ. από τη δεξιά πλευρά του πεζοδρομίου σε σχέση με την πορεία του — Πρωτόδικο Δικαστήριο απέδωσε ολόκληρη την ευθύνη για το ατύχημα στον οδηγό του ιδιωτικού αυτοκινήτου — Εφετείο ακύρωσε την απόφαση και επιμέρισε την ευθύνη κατά 70% στον οδηγό του ιδιωτικού αυτοκινήτου και 30% στον οδηγό του φορτηγού. 5

Ο Εφεσείων - εναγόμενος, οδηγούσε ιδιωτικό αυτοκίνητο από πάροδο και έστριβε αριστερά για να εισέλθει στον κύριο δρόμο αφού πέρασε τη γραμμή αλτ. Μόλις μπήκε στον κύριο δρόμο συγκρούστηκε με το βυτιοφόρο που οδηγούσε ο εφεσίβλητος -ενάγων και εκνεύτο στον κύριο δρόμο για να μπει στην πάροδο. Η σύγκρουση έγινε 1.30 μ. από τη δεξιά πλευρά του πεζοδρομίου σε σχέση με την πορεία του εφεσίβλητου - ενάγοντα. 10 15

Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέδωσε όλη την ευθύνη για το ατύχημα στον εφεσείοντα - εναγόμενο, οδηγό του ιδιωτικού αυτοκινήτου, ο οποίος εφεσίβαλε την απόφαση. 20

Αποφασίστηκε ότι:

(1) Το ποσοστό ευθύνης του εφεσείοντα - εναγόμενου θα έπρεπε να μειωθεί στο 70% και να αποδοθεί το 30% της ευθύνης για το ατύχημα στον εφεσίβλητο - ενάγοντα. Η πρόθεσή του ήταν να στρίψει από τον κύριο δρόμο στην πάροδο, αντί όμως να προ- 25

- 5 χωρήσει προς το κέντρο του ανοίγματος της παρόδου και στρίψει ακολουθώντας ορθή γωνία προς την αριστερή της πλευρά, από αρκετή απόσταση πριν την πάροδο έπιασε τη δεξιά πλευρά του δρόμου με διαγώνια κλίση προς το σημείο "άλτ", ως εκ τούτου επέδειξε αμέλεια κατά την οδήγηση.

- 10 *Η έφεση έγινε δεκτή με έξοδα. Επιδικάστηκαν έξοδα για την πρωτόδικη διαδικασία στον εφεσεύοντα στην κλίμακα ΑΚ 1000-3000 και στον εφεσίβλητο στην κλίμακα ΑΚ 200-500.*

Αναφερόμενη υπόθεση:

- 15 *Αδαμής κ.ά. ν. Ηρακλέους (1982) 1 Α.Α.Δ. 746.*

Έφεση.

- 20 Έφεση από τον εναγόμενο κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Αρέστης, Α.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 18 Απριλίου, 1994 (Αρ. Αγωγής 6073/92) με την οποία επιδικάστηκε υπέρ του ενάγοντα το ποσό των £600 πλέον έξοδα ως αποζημίωση για τη ζημιά την οποία υπέστη το όχημά του σε δυστύχημα.

- 25 *Χρ. Κληρίδης με Χρ. Χριστοφή, για τον Εφεσεύοντα.*

Στ. Ερωτοκρίτου με Α. Χάσιχο, για τον Εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

- 30 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η υπό συζήτηση έφεση αφορά αντιδικία που δημιουργήθηκε από τη σύγκρουση των οχημάτων των διαδίκων. Στις 31.7.90 ο εφεσεύων-εναγόμενος οδηγούσε το αυτοκίνητο του ΧC374 στην οδό Γράμμου με πρόθεση να στρίψει αριστερά στην Μάνης, ενώ ο εφεσίβλητος-εναγοντας το βυτιοφόρο QΤ622 στη Μάνης με πρόθεση να στρίψει δεξιά στη Γράμμου. Η Μάνης είναι ο κύριος δρόμος, ενώ η Γράμμου πάροδος που οδηγεί σε αυτή και η συμβολή ελέγχεται με σήμα "Άлт", επί της Γράμμου. Το πλάτος της οδού Μάνης είναι 6.80μ., και του βυτιοφόρου του εφεσίβλητου 2.30μ. Η σύγκρουση εντοπίστηκε σε σημείο του δρόμου 1.30μ. από τη δεξιά πλευρά του πεζοδρομίου, σε σχέση με την πορεία του εφεσίβλητου.

Οι διαπιστώσεις του πρωτόδικου Δικαστηρίου, στις οποίες θα

αναφερθούμε αμέσως παρακάτω δεν αμφισβητούνται. Εισηγείται ο συνήγορος του εφεσείοντα πως σύμφωνα με αυτές, η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι για το δυστύχημα ευθύνεται εξ ολοκλήρου ο πελάτης του, είναι εσφαλμένη. Προτείνει πως ευθύνεται και ο εφεσίβλητος, εναντίον του οποίου θα έπρεπε να επιμεριστεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο ένα ποσοστό συντρέχουσας αμέλειας. 5

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάνθηκε πως η σύγκρουση έγινε γιατί ο εφεσείων, χωρίς να σταματήσει καθόλου στο σημείο Αλτ στη συμβολή της Γράμμου με τη Μάνης, μπήκε στη Μάνης και κτύπησε το βυτιοφόρο, που οδηγούσε ο εφεσίβλητος. Το Δικαστήριο, τεκμηριώνοντας την άποψή του αυτή, αναφέρθηκε και στην υπόθεση *Αδαμής κ.α. ν. Νατάσα Ηρακλέους* (1982) 1 Α.Α.Δ. 746 όπου πράγματι ελέγχθη πως το καθήκον ενός οδηγού να μην εισέλθει σε δρόμο, εκτός αν είναι ασφαλές να το πράξει, δεν υπόκειται στην επιφύλαξη πως πρέπει να υποθέσει ότι οι οδηγοί που χρησιμοποιούν το δρόμο αυτό, θα είναι στην ορθή πλευρά του. Αυτό που διέλαθε όμως της προσοχής του πρωτόδικου δικαστή είναι πως με βάση τα γεγονότα της πιο πάνω υπόθεσης, το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε επιμερίσει την ευθύνη των οδηγών σε ίσο ποσοστό. Είχε διαπιστώσει δηλαδή πως ο οδηγός του αυτοκινήτου στον κύριο δρόμο εκινείτο στη λανθασμένη πλευρά του δρόμου, ενώ ο εφεσείων είχε βγει από μια πάροδο. Με την υιοθέτηση της πιο πάνω αρχής το Εφετείο αναφέρεται ειδικά στο καθήκον του οδηγού που έβγαине από την πάροδο, γιατί είχε υποβληθεί εκ μέρους του πως δεν ήταν υπαίτιος οποιασδήποτε ευθύνης. Το Εφετείο επικύρωσε την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου για ίσο καταμερισμό της ευθύνης, και απέρριψε την έφεση. 10 15 20 25

Κρίνουμε πως το πρωτόδικο Δικαστήριο έκαμε λάθος όταν κατέληξε πως ο εφεσίβλητος δεν ήτο υπεύθυνος συντρέχουσας αμέλειας για τους εξής λόγους: Η πρόθεσή του ήταν να στρίψει δεξιά στην πάροδο. Αντί όμως να προχωρήσει προς το κέντρο του ανοίγματος της παρόδου και να στρίψει ακολουθώντας ορθή γωνία προς την αριστερή της πλευρά, από αρκετή απόσταση πριν την πάροδο έπιασε τη δεξιά πλευρά του δρόμου με διαγώνια δεξιά κλίση προς το σημείον "Αλτ". Ενώ βρισκόταν αρκετά μέτρα πριν από την πάροδο, και στην εσφαλμένη πλευρά του δρόμου μπήκε στον κύριο δρόμο, χωρίς να σταματήσει στο αλτ, ο εφεσίβλητος με αποτέλεσμα τη σύγκρουση. 30 35 40

Υποστήριξε η δικηγόρος του εφεσίβλητου πως ο τρόπος οδήγησης του πελάτη της, και δέχτηκε πως κρατούσε λίγο την δεξιά πλευρά του δρόμου, δεν είχε οποιαδήποτε αιτιώδη συνάφεια με το δυ-

σύγχημα, που οφειλόταν εξ ολοκλήρου στο γεγονός ότι ο εφεσείων εισήλθε στον κύριο δρόμο χωρίς να σταματήσει στο "άλτ".

5 Δεν συμφωνούμε με την εισήγηση αυτή. Αν ο εφεσίβλητος οδηγούσε με τον τρόπο που περιγράψαμε πιο πάνω, και που κατά τη γνώμη μας ήταν ο επιμελής τρόπος οδήγησης, η σύγκρουση πιθανό να μη συνέβαινε, γιατί ο δρόμος έχει πλάτος 6.80μ. ενώ το βυτιοφόρο 2.10μ.

10 Κατά συνέπεια έχουμε την άποψη πως ο εφεσίβλητος ευθύνεται κατά 30% για το δυστύχημα. Η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου θα τροποποιηθεί ανάλογα. Οι αποζημιώσεις είχαν προσυμφωνηθεί στη βάση πλήρους ευθύνης. Για μεν τον εφεσείοντα σε £9.000 επί της ανταπαιτήσεώς του, ενώ για τον εφεσίβλητο σε £600, 15 στην απαίτησή του.

20 Η έφεση γίνεται αποδεκτή. Η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ακυρώνεται. Εκδίδεται απόφαση υπέρ του εφεσείοντα για ποσό £2.280, με έξοδα στην έφεση. Αναφορικά με τα έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας ο εφεσείων δικαιούται τα έξοδά του, στην κλίμακα £1.000-3.000, ενώ ο εφεσίβλητος στην κλίμακα £200-500.

Η έφεση επιτυγχάνει με έξοδα.